

Naia Aiestaran Iparragirre

A maila • 1 aipamena

Naia Aiestaran Iparragirre naiz, 16 urte ditut eta Txindoki institutuan Batxilergoko lehenengo maila bukatzen ari naiz.

Txikitatik gustatu izan zait idaztea, baina orain dela urte gutxi egin nuen olerkigintzara saltoa. Prosak baino lan gehiago eskatzen didan arren, barrenak askatzeko modu politagoa iruditzen zait, eta gehienetan emaitza ere gehiago gustatzen zait.

Olerki honekin jende askok batzuetan sentitu ohi dugun zerbait transmititzen saiatu nintzen. Askotan gu geu izaten gara geure buruari presioa sartuz min gehien egiten diogunak, eta hori da bidali nahi izan nuen mezua.

Ez dut gehiago kontatuko, zuen gustokoa izatea espero dut!

BADATOR BERRIZ

Badator.
Badator berriz..

Bere eskutzar
ahalguztidunak
nire lepo dardartian
ipini
eta
uretara bultzatu nau.
Uretan murgildu du
bere ernegua,
eta
horrekin batera,
nire ilusioak,
ametsak,
esperantzak...

Bere eskutzar
ahalguztidunak

nire lepo dardartian
ipini
eta
urpean eduki nau.
Urpean galdu da
betiko
nire sosegua,
eta,
horrekin batera,
nire indarra,
grina,
bizipoza....

Garrasi egin nahi dut.
Besoak mugitzen ditut,
bortizki.
Indarka ari natzaio
aska
nazan.

Baina ez du etsitzen.
Berean darrai.
Eta nik
ezin diot
aurre egin.
Indartsuegia da.
Ezin dut gehiago.
Ito egingo nau.

Bat batean,
gihar oro
uretan iltzatzeaz
nuelarik,
burua atera dut
uretatik.
Burua atera dut
herioaren
hatzaparretatik.

Amesgaizto hotzetik
burua atera
eta
haize gozoa arnastu dut,
lasaitasuna arnastu dut.

Itota nahi ninduen
eskutzarrak
bizirik
nahi nau
orain.

Orain,
badakit
neurea dela
jipoitzen,
itotzen,
suntsitzen,
azaleratzen,
salbatzen
eta bizirik mantentzen nauen
eskutzarra.
Ni neu naizela
lepotik heldu
eta
birikak hustu arte
zapaltzen nauen
munstroa.

Zergatik
egiten
dugu
geuk
tarteka
bizitza
itogarri?

Badator.
Badator berriz.